

maaliwad. Tarwiliik on aga, et meie wana ajaga õige tuttawaks saaks ja et see sünniks, seks on tarwiš wana wara korjada. Seda tööd on „Eesti Kirjameeste selts“ enese páále wótnud ja tahab nii palju kui wóimalik, korda saata. Et Selts ometi igasse kohta ei ulata wana wara korjama, siis palub ta iga meest waewaks wóttka igas kohas wanu lauli, enne muistsid juttusid, wanu sónu, móistatusi, ebasu wiisa j. m. m. úles kirjutada ja seltsi kätte saata. Ka „Párnu Postimees“ on håå meelega walmis seesugusi korjatusi vastuwótmä.

Kõik need ülemal nimetadud raamatud on wåga tululikud, keslest meie soowime, et Eesti rahwas ennast nendega tutwüstaks. Et meie kerra wanast ojast ráákima oleme hakanud, siis paneme auustadud kalendri lugijatele siia siis ka ühe wana=aegse jutu úles.

Kaks wenda.

Wanal ajal elasivad Eesti maal kaks wenda; ühe nimi oli Zugewus, teise nimi

Wågewus. Õmas elus, mis nad ühe teisega digel wennalikul wiisil elasivad, oliwad nad mõnda náinud ja teinud ja nenda kuulsaks saanud, et terve Eesti rahwa seas, kes sell ajal mitte nenda wåike ei olnud kui nüüd, kedagi ei olnud, kes neid mitte ei oleks tunnud. Igal ettewótmisel, mis Eesti rahval oli, oliwad Zugewus ja Wågewus alati esimesed ja wiimased ja kõige wahwamad teud sündissiwad ikka nende käe läbi. Sõjas ja rahuks kõndisiwad nad alati kõrvu ega náhtud neid iialgi ühe teise juurest lahtuvat! nad oliwad, nagu oleksiwad nad kõrku seutud; mõlemate ettewõtte ja móte oli üks ja see tegi neid suureks ja kuulsaks.

Sell ajal ei olnud elu nenda lühike kui nüüd, kus, kui wiisikummend aastat selja taga, joud lõpeda tahab ja inimesel endisest kangufest ja suurusest üksnes paljas håå tahtmine wiimaks üle jáab. Kaasta sajad oliwad Zugewuse ja Wågewuse silmade eest mõõda läinud, aga kõigest sest ei náidanud Zugewus ja Wågewus midagi tâhele pannud olewat, nad